

Старонка міністранта

Вітаю вас, дарагія міністранты, ізноў на старонках нашай газеты. Я вітаю ўсіх і кожнага паасобку. Бог адарыў чалавека рознымі здольнасцямі. І невыпадкова, што мы нарадзіліся ў гэтым, а не іншым краі, у гэтым, а не ў іншым пакаленні. Чаму? Каб адказаць на гэтае пытанне, я запрашаю вас да супольнага роздума.

Кожны з нас атрымаў ад Творцы нязвычайны падарунак. Ён хацеў, каб мы існавалі, хоць чалавецтва і свет далі б сабе рады і без нас. “Ты саткаў мяне ва ўлонні маёй маці, дзякую Табе, што Ты стварыў мяне так цудоўна” – гаворыць аўтар Бібліі ў Кнізе Псалмаў, 139. Усемагутны даў кожнаму чалавеку жыццё і паставіў на нашым шляху столькі розных людзей. Яны жывуць для мяне, а я – для іх.† Адзін фільм паказаў гісторыю хлопца, які лічыў, што ён нікому не патрэбны. Ён атрымаў магчымасць убачыць, як выглядаў бы свет, калі б яго не было: убачыў радаснага дзядка, з якім ён праводзіў столькі часу, як расчараванага старэнькага чалавека, з якім ніхто не хоча размаўляць, убачыў бацькоў свайго сябра ў роспачы, адзіны сын якіх закончыў жыццё самагубствам, бо не мог у найцяжэйшы момант свайго жыцця знайсці братнюю душу.... І такім чынам хлопец зразумеў, як многае ўносіць яго (на першы погляд) непатрэбнае існаванне ў жыццё іншых. А каб быць дарам для іншых, мы не павінны быць выдатнымі хірургамі, настаўнікамі ці яшчэ кімсьці іншым. У кожным месцы і ў кожны час жыцця мы звязаны тысячамі ніцей з большай ці меншай колькасцю людзей. І гэта людзі, якім Бог ахвяраваў цябе і мяне, каб мы зрабілі іхняе жыццё лепшым, радаснейшым і лягчэйшым, дзякуючы сяброўству, працы.

Бог, ствараючы кожнага з нас, хацеў мець яшчэ адну істоту, якую палюбіць, з якой Ён зможа весці дыялог, нягледзячы на яе слабасць. Безумоўна, гэта не азначае таго, што Яму – Усемагутнаму Творцу не хапала чагосьці. Існаванне кожнага чалавека дае Яму дадатковае поле для дзейнасці: Бог прабачае, павучае. Ён верыць, што яшчэ штосьці з гэтага будзе, бо Ён стварыў чалавека на свой вобраз, а Творца з’яўляецца цалкам Любоўю і Дарам. Мы атрымалі ўсё ў якасці дара, каб самім стаць няспынным дарам для іншых. Толькі калі мы зразумеем урэшце рэшт гэта і знойдзем адвагу ўвесці ўсё гэта ў жыццё? На гэтае пытанне няхай кожны з нас сам адкажа ў сваім сэрцы.

У нашым нумары, дарагія міністранты, я хацеў бы таксама нагадаць пра тое, якое літургічнае адзенне выкарыстоўваюць святары падчас св. Імшы і набажэнстваў.

Альба

з’яўляецца сімвалам чысціні душы, якая знаходзіцца ў стане асвятлення

Cingulum

(пасак, які завязваецца зверху альбы) – гэта тоўсты шнур, які заканчваецца

Стула

– гэта элемент літургічнага адзення нахталт стужкі. Святар і біскуп

Арнат

кл. Віталій Бяленік

паходзіць ад верхняй рымскай вопраткі, якая была свайго рода плаш